

ΜΑΣ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ.....

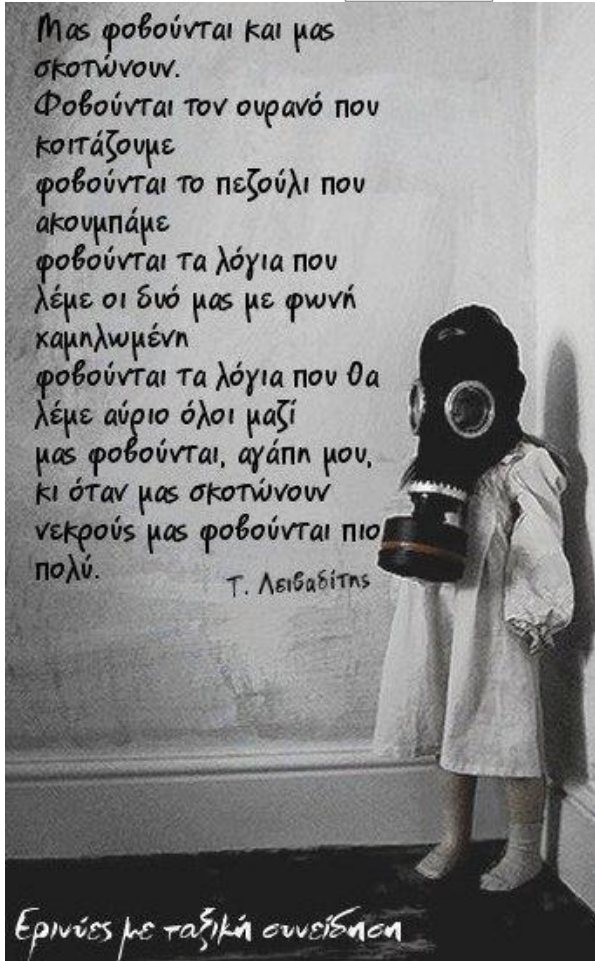
Δημοσιεύτηκε στις Παρασκευή, 21 Ιουνίου 2013 22:53 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: ○○○○○ / 0

Χειρότερο ○ ○ ○ ○ ○ Καλύτερο

Αξιολόγηση

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Οι μέρες που διανύουμε είναι γκαστρωμένες, το ανεμογκάστρι της πολιτικής ζωής ορατό και εμείς αναμένουμε τα δήθεν γεννητούρια της ανάπτυξης, της ευημερίας, της ανάκαμψης που μάλλον δεν θα έρθουν ποτέ... Η κουρελιασμένη ψυχολογία μας λειτουργεί περίεργα και ενώ γνωρίζουμε τι ακριβώς συμβαίνει παραμένουμε απαθείς δηλώνοντας πού και πού τον αποτροπιασμό μας.

Μα ... ως εκεί και τίποτε άλλο.

Δεν διαθέτουμε μάλλον τα κότσια να αμυνθούμε καθώς αρμόζει στους Έλληνες που έγραψαν ιστορία και τους έγραψε η ιστορία.

Μας ευνούχισαν τα απανωτά χαστούκια του συστήματος. Η απαξίωση της πολιτείας μας έστησε στον τοίχο και.....

αντί να τους αρχίσουμε στις κλωτσιές υπομένουμε αργά και βασανιστικά τον θάνατο μας. Έναν αργό θάνατο που δεν τον επιλέξαμε μα μας τον επέβαλλαν υπό μορφή μνημονίων, νομοσχεδίων, νόμων, άρθρων και δεν ξέρω τι άλλο ακόμη.

Απεύχομαι τα χειρότερα, απεύχομαι να υπάρξει εκ νέου ένας εθνικός διχασμός που θα φέρει απέναντι αδέρφια ξεσκίζοντας το ένα το άλλο. Απεύχομαι ένα νέο αιματοκύλισμα γιατί κατά κει οδεύουμε με μαθηματική ακρίβεια. Επειδή τους βολεύει, επειδή λειτουργούν κατά το διαίρει και βασίλευε, επειδή μας φοβούνται....

Άλλωστε ο Τάσος Λειβαδίτης κάτι ανάλογο περιγράφει:

*(Μας φοβούνται και μας σκοτώνουν.
Φοβούνται τον ουρανό που κοιτάζουμε, φοβούνται το πεζούλι που ακουμπάμε, φοβούνται το αδράχτι της μητέρας μας και το αλφαβητάρι του παιδιού μας,
φοβούνται τα χέρια σου που ξέρουν να αγκαλιάζουν τόσο τρυφερά και να μοχθούν αντρίκια.
Φοβούνται τα λόγια που λέμε οι δυο μας με φωνή χαμηλωμένη,φοβούνται τα λόγια που θα λέμε αύριο όλοι μαζί.
Μας φοβούνται, αγάπη μου, και όταν μας σκοτώνουν νεκρούς μας φοβούνται πιο πολύ.)*

Μαίρη Λαγανά

[Πηγή](#)